

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 2. december 2020 blev i sag nr. 95239:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 7/5 2020 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen
Se vedhæftede klageskrift

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Indklagede tilpligtes at anerkende, at klager er berettiget til godtgørelse for varigt mén på minimum 5 % for skaden den 16. juli 2015 med tillæg af rente jf. EAL § 16 fra den 27. september 2019.

...

SAGSFREMSTILLING

Klager var den 16. juli 2015 udsat for en skade, da hun under sit arbejde slog sin arm og skulder. Klager oplevede efter tilskadekomsten kraftige smerter i skulderen. Smerterne fortsatte og var behandlingskrævende i tiden efter klagers tilskadekomst.

Klager anmeldte sagen til Arbejdsskadestyrelsen, nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, med henblik på at få sagen anerkendt som arbejdsskade. Afgørelsen fra Arbejdssstyrelsen fremlægges som sagens bilag 1. Af bilaget fremgår, at Arbejdssstyrelsen ikke anerkendte skaden som en arbejdsskade. De vurderede, at hændelsen ikke var en arbejdsskade, da belastningen ikke var tilstrækkelig til at påføre gener af varig karakter.

Klager påklagede afgørelsen til Ankestyrelsen, som traf afgørelse i sagen den 10. november 2016. Afgørelsen fremlægges som sagens bilag 2. Det fremgår af afgørelsen, at Ankestyrelsen ligeledes afviste at anerkende skaden som en arbejdsskade. Afslaget blev begrundet med, at den påførte skade ikke var egnet til at forsage de gener, som klager oplevede. Ankestyrelsen mente ikke, trods

tidssammenhængen mellem belastningen og generne, at det var tilstrækkeligt sandsynliggjort, at hændelsen havde forårsaget varige gener i skulderen.

Klager oplevede efter skaden løbende smerter i skulderen, som hun i årene efter søgte behandling for i form af fysioterapi- og kiropraktorbehandling.

Den 10. maj 2018 var klager desværre igen udsat for en skade, da hun under sit arbejde skulle hjælpe en person ned fra en stol. Den pågældende trak hårdt i klagers arm, hvorefter hun på ny oplevede smerter i skulderen.

Sagsøger anmeldte ligeledes denne skade til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der traf afgørelse i sagen den 27. september 2019. Afgørelsen fremlægges som sagens bilag 3. Det fremgår af afgørelsen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkendte skaden som en arbejdsskade. De mente, at hændelsen var egnet til at påføre klager yderligere smerter i skulderen. Klagers varige mén blev vurderet til 8 %.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede dog samtidig, at generne fra tilskadekomsten i 2015 var af så stor betydning, at klagers méngrad som følge af ulykken den 10. maj 2018 blev nedsat til under 5%.

De vurderede dermed, at klagers gener fra den tidligere tilskadekomst var så voldsomme, at det således var disse og ikke de nyopståede gener fra ulykken i 2018, der førte til klagers varige mén.

Sagen blev igen påklaget til Ankestyrelsen, der traf afgørelse i sagen den 16. marts 2020. Kopi af afgørelsen fremlægges som sagens bilag 4. Det fremgår ganske kort af afgørelsen, at klagers gener svarer til 8 % varigt mén, og at de kan tilskrives hendes skade tilbage i 2015, hvorfor det varige mén sættes til under 5 %.

Afgørelsen stadfæstes således.

Klager rettede herefter henvendelse til sin ulykkesforsikring Tryg Forsikring med krav om erstatning for skaden tilbage i 2015. Tryg Forsikring, herefter indklagede, afviste dog, at klager var berettiget til erstatning som følge af skaden i 2015. Som sagens bilag 5, fremlægges kopi af brev fra indklagede den 27. januar 2020, hvoraf fremgår, at indklagede afviser at være forpligtet til at betale erstatning for klagers gener. De beder samtidig om at modtage svar fra Ankestyrelsen.

Klager fremsendte herefter afgørelsen fremlagt i sagens bilag 4 til indklagede, men indklagede fastholdt sin afvisning af erstatning. Som sagens bilag 6, fremlægges kopi af klagers korrespondance med indklagede. Det fremgår heraf, at indklagede fastholder deres afvisning overfor klager. Som sagens bilag 7, fremlægges kopi af speciallægeerklæring udarbejdet til brug for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings behandling af sagen. Det fremgår heraf, at klager har pådraget sig gener i skulderen i både 2015 og 2018.

Det fremgår derimod ikke nogen steder af nærværende sag, at klager forud for skaden i 2015 har pådraget sig gener relateret til skulderen, og derfor må klagers gener alt andet lige også henregnes til skaden i 2015 jf. bl.a. bilag 4, hvor det konkret fremgår, at hendes gener svarer til 8 %, og at de skal henregnes til forudbestående skade. Det vil sige skaden fra 2015.

ANBRINGENDER

Til støtte for klagers påstand gøres følgende hovedanbringender gældende:

Klager var den 16. juli 2015 udsat for skade på sit arbejde. Hun oplevede efterfølgende store smerter, som hun løbende er blevet behandlet for.

Klager var den 10. maj 2018 atter udsat for en skade på sit arbejde, der forværrede hendes gener, så klagers gener nu svarer til et varigt mén på 8 % grundet skaden i 2015.

Det fremgår ganske klart af såvel afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring jf. bilag 3 og afgørelsen fra Ankestyrelsen jf. bilag 4, at generne fra skaden kan henføres til skaden fra 2015.

Henset til at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen således begge vurderer, at sagsøgers gener for ulykken i 2018 kan tilskrives forudbestående gener, det vil sige skaden fra 2015, er der således ingen tvivl om, at det varige mén for skaden i 2015 som minimum udgør 5 %.

Derfor skal klager også have medhold i den nedlagte påstand."

Selskabet har i brev af 12/6 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Tvisten for nævnet vedrører spørgsmålet om årsagssammenhæng, herunder hvor stor en del af generne, der kan henføres til arbejdsskaden/ulykken.

Sagen er behandlet efter forsikringsbetingelserne for ulykke nr. 1506, bilag 1.

Sagsforløb

Den 13. maj 2018 modtog vi en anmeldelse fra klageren, som oplyste, at hun havde pådraget sig en skade i højre arm/skulder i forbindelse med sit arbejde, hvor hun var blevet hevet hårdt i armen. Anmeldelsen vedlægges som bilag 2.

Tilbage i 2015 anmeldte klageren, at hun havde pådraget sig en skade i samme arm/skulder, da hun havde et barn på venstre arm, og skulle skubbe et rullebord med den anden, højre arm.

Her vurderede vi det varige mén som følge af arbejdsulykken til mindre end 5 % på grund af manglende årsagssammenhæng.

Ved vurderingen lagde vi vægt på, at hændelsen – efter en lægefaglig vurdering – ikke var egnet til at medføre varig skade i en ellers rask skulder.

Vi lagde vægt på, at en MR-scanning af klagerens højre skulder havde vist irritation af sener og forudbestående slidgigt i skulderhøjdeleddet, som ikke kunne henføres til ulykken, samt at klageren var opereret for et indeklemningssyndrom, hvilket er en degenerativ lidelse, som kan forårsage stærke og langvarige smerter ved bestemte bevægelser.

Vi lagde også vægt på, at der ved undersøgelse foretaget umiddelbart efter ulykken ikke blev fundet tegn på ledscred af højre skulder, og vores lægekonsulent fandt det heller ikke sandsynligt, at

der havde været tale om et egentligt ledscred, idet der ikke var konstateret løshed af skulderledet, som man normalt ville kunne forvente i en sådan situation.

Vi vurderede derfor, at klagerens skuldergener ikke kunne tilskrives ulykken, men måtte henføres til de påviste degenerative forandringer.

I forbindelse med sagens behandling, har vi naturligvis indhentet de lægelige oplysninger, ligesom der i forbindelse med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings behandling af sagen er indhentet en ortopædkirurgisk speciallægeerklæring. Oplysningerne fremlægges som bilag 3, 4, 5 og 6.

Ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 27. september 2019, jf. bilag 7, blev skaden den 10. maj 2018, i form af forværring af smerter i højre skulder, anerkendt som en arbejdsskade.

Det fremgår af afgørelsen, at klagerens samlede varige mén blev fastsat til 8 %. Det varige mén som følge af arbejdsskaden den 10. maj 2018 blev imidlertid fastsat til mindre end 5 %, idet det blev vurderet, at klagerens forudbestående gener i højre skulder med overvejende sandsynlighed havde haft indflydelse på hendes aktuelle gener.

Klagerens mén godtgørelse blev på denne baggrund nedsat med 2/3.

Vi har herefter afvist at yde dækning for skaden med henvisning til, at klagerens varige mén som følge af ulykken er mindre end 5 %. Vores interne klageafdeling, Kvalitet, har fastholdt denne vurdering i mail af 6. marts 2020.

Klageren har efterfølgende anket afgørelsen til Ankestyrelsen, som den 16. marts 2020 har stadfæstet Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Vores vurdering

Efter modtagelsen af klagen via Ankenævnet, har vi gennemgået sagen på ny, men har ikke fundet anledning til at ændre afgørelsen.

Klagerens ulykkesforsikring dækker de direkte følger efter et ulykkestilfælde. Det betyder med andre ord, at ulykkesforsikringen alene dækker de gener, der kan henføres til ulykkestilfældet. Kravet om årsagssammenhæng fremgår desuden af punkt 3 i forsikringsbetingelserne.

Ulykkesforsikringen dækker således ikke gener/lidelser, som var tilstede forud for ulykken – dette gælder uanset om generne/lidelsen ikke tidligere har været symptomgivende. Et eventuel varigt mén kan derfor heller ikke fastsættes højere, end hvis generne/lidelsen ikke eksisterede, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 15.5.4.1.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at det af den ortopædkirurgiske speciallægeerklæring fremgår, at klageren har belastningssmerter i højre skulder og nedsat bevægelighed af skulderleddet.

Vi har også lagt vægt på, at klageren i 2015 pludselig oplevede smerter i højre skulder, da hun havde et barn på den ene arm og skulle skubbe et rullebord med den anden, højre arm, og at hun

efterfølgende blev opereret for et indeklemningssyndrom i højre skulder, hvilket er en degenerativ lidelse, og derfor ikke er traumeudløst.

Vi har endvidere lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i arbejdsskadesagen har vurderet det varige mén efter arbejdsskaden til mindre end 5 %. Det fremgår af afgørelsen, at man ved vurderingen har lagt vægt på, at det af speciallægeerklæringen fremgår, at klageren klager over smerter i højre skulder ved træk samt nedsat kraft, og at hun har vanskeligheder ved dagligdags gøremål, eksempelvis i form af aftørring af borde samt holde børn i sin ene arm og række ud efter ting med den anden arm. Det er derfor vurderet, at hun har daglige, belastningsudløste smerter, ligesom hun har let til middelsvært nedsat bevægelighed i højre skulderled.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har efter en samlet skønsmæssig vurdering af klagerens gener efter arbejdsskaden fastsat det varige mén til 8 %.

Af afgørelsen fremgår dog også, at man på baggrund af en lægefaglig vurdering har fundet grundlag for at nedsætte godtgørelsen for varigt mén med 2/3, da klagerens forudbestående gener vurderes at være en del af hendes samlede varige mén i dag.

Det varige mén som følge af arbejdsskaden i 2018 er derfor vurderet til mindre end 5 %.

Vi er enige med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i, at hændelsen den 10. maj 2018 ikke har medført et varigt mén på 5 % eller derover, idet der er tale om en forudbestående skulderlidelse, og forværringen, som klageren nu oplever, ikke i sig selv har medført et varigt mén på 5 % eller derover, hvilket er forudsætningen for at opnå dækning over ulykkesforsikringen.

Vi må på den baggrund fastholde, at vi ikke kan tilbyde dækning for klagerens gener i højre skulder, da det varige mén som følge af arbejdsskaden den 10. maj 2018 er mindre end 5 %.

Det er fortsat vores vurdering, at klagerens forudbestående gener ikke kan henføres til hændelsen den 16. juli 2015, og vi må derfor også i relation til denne skade fastholde, at vi ikke kan tilbyde dækning."

Klagerens advokat har i brev af 1/7 2020 til nævnet bl.a. anført:

"SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING

For det første giver indklagedes svarskrift anledning til at præcisere, at sagen drejer sig om den skade klager var udsat for i 2015.

Klager var i 2015 udsat for en arbejdsskade, da hun under udførelsen af sit arbejde kom til skade med skulderen. Ulykken blev i første omgang afvist af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som arbejdsskade, på trods af de voldsomme gener hun oplevede i forbindelse med ulykken.

I 2018 var klager igen udsat for en skulderskade. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf i den forbindelse afgørelse i sagen og vurderede, at klager havde et varigt mén i skulderen på 8%. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring mente dog, at 2/3 af de 8% skulle tilskrives den skade klager havde været udsat for i 2015.

Klager blev altså på baggrund af afgørelsen i 2018 efterladt med et varigt mén på 8%, hvoraf over

5% skulle tilskrives ulykken fra 2015.

På baggrund af afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henvendte klager sig igen til indklagede, da der forelå dokumentation for, at indklagede dermed havde et påvist varigt mén på over 5% efter ulykken i 2015.

Indklagede har i svarskriftet alene taget stilling til klagers situationen som følge af den ulykke, hun var udsat for i 2018. Det fremgår, at indklagede fastholder, at der ikke kan fastsættes et varigt mén på mere end 5%, da klagers gener i overvejende grad stammer fra ulykken i 2015. Indklager tager derimod ikke stilling til, hvorvidt skaden i 2015 har medført et varigt mén på mere end 5%.

Det er dermed klagers opfattelse, at klager pådrog sig et varigt mén på mere end 5% efter ulykken på hendes arbejdsplads i 2015.

Svarskriftet giver desuden anledning til præcisering af, hvorvidt der var tale om en ulykke ved klager tilskadekomst i 2015.

Indklagede har anført, at der ved undersøgelser af skulderen umiddelbart efter ulykken ikke blev fundet tegn på ledscred. Klagers egen læge tilså klager inden for et døgn efter ulykken og havde straks mistanke om, at skulderen var gået af led. Hun blev på den baggrund henvist til røntgenundersøgelse, der påviste, at skulderen var gået af led og havde foretaget skade på led og væv.

Det er dermed ikke korrekt, når indklagede påstår, at der ikke opstod en ledscred i forbindelse med ulykken.

Det skal desuden fastslås, at den skade klager pådrog sig i 2015 var traumeudløst. Klager skubbede et rullebord med en vægt på 20 kg. Klager skubbede bordet med armen i ydreposition, mens hun løftede et barn på armen. Rullebordets vægt og sagsøgers position medførte et traume i skulderen, der således danner årsagssammenhæng mellem ulykken i 2015 og hendes efterfølgende gener i skulderen."

Selskabet har i brev af 4/8 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi må fortsat fastholde, at vi ikke kan tilbyde dækning for klagerens gener i højre skulder, da det varige mén som følge af arbejdsskaden den 10. maj 2018 er mindre end 5 % på grund af manglende årsagssammenhæng.

Vi må også fastholde vores vurdering af, at klagerens forudbestående gener i højre skulder ikke kan henføres til hændelsen den 16. juli 2015.

Vi har forelagt sagen for to lægekonsulenter, som uafhængigt af hinanden har vurderet, at den anmeldte hændelse rent lægefagligt set ikke er egnet til at medføre varig skade i form af et ledscred i en ellers rask skulder.

Ved vurderingen er der lagt vægt på, at en MR-scanning af klagerens højre skulder tilbage i september 2015 viste irritation af sener og forudbestående slidgigt i skulderhøjdeleddet, som ikke kan henføres til hændelsen, samt at klageren er opereret for et indeklemningssyndrom, hvilket er

en degenerativ lidelse, som kan forårsage stærke og langvarige smerter ved bestemte bevægelser.

Der er også lagt vægt på, at der ved undersøgelse foretaget umiddelbart efter ulykken ikke blev fundet tegn på ledscred af højre skulder, og vores lægekonsulenter finder det heller ikke sandsynligt, at der har været tale om et egentligt ledscred, idet der ikke blev konstateret løshed af skulderleddet, som man normalt ville kunne forvente i en sådan situation.

Det er derfor vores vurdering, at klagerens forudbestående skuldergener ikke kan tilskrives hændelsen den 16. juli 2015, men må henføres til de påviste degenerative forandringer. Vores interne lægeark vedlægges til orientering som bilag A.

Vi skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i afgørelse af 4. februar 2016 har afvist at anerkende hændelsen som en arbejdsskade under henvisning til, at hændelsen ikke er egnet til at medføre en varig skade i form af et ledscred i en ellers rask skulder.

Afgørelsen vedlægges som bilag B.

Denne afgørelse er fastholdt af Ankestyrelsen, jf. bilag C.

Klagerens advokat anfører, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sin afgørelse af 27. september 2019 har vurderet, at i hvert fald 5 % af klagerens samlede varige mén på 8 % skal tilskrives hændelsen den 16. juli 2015.

Vi er ikke enige heri.

Det fremgår af afgørelsen, at klagerens samlede varige mén er fastsat til 8 %.

Det varige mén som følge af arbejdsulykken den 10. maj 2018 er imidlertid fastsat til mindre end 5 %, da det vurderes, at klagerens forudbestående gener i højre skulder med overvejende sandsynlighed har haft indflydelse på hendes aktuelle gener.

Dét, som afgørelsen siger er, at størstedelen af klagerens samlede gener vurderes at være forudbestående og derfor uden relation til hændelsen den 10. maj 2018.

Spørgsmålet om, hvorvidt disse forudbestående skuldergener har sammenhæng med hændelsen den 16. juli 2015 har som sagt tidligere været forelagt både Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen, som har vurderet, at hændelsen den 16. juli 2015 ikke er årsag til disse gener, da hændelsen lægefaglig set ikke er egnet til at medføre en varig skade i en ellers rask skulder."

Til dette har klagerens advokat fremsendt brev af 17/8 2020, hvori det bl.a. er anført:

"SAGSFREMSTILLING

Indklagedes bemærkninger giver anledning til afslutningsvist at præcisere sagens omdrejningspunkt. For det første skal det fastslås, at klager under udførelsen af sit arbejde i 2015 var udsat for en arbejdsulykke, da hun skadede sin skulder, mens hun skubbede et tungt rullebord med en vægt på 20. kg. Det skal hertil bemærkes, at der var yderligere vægt på bordet i form af kander og

dvs. materiale under tilskadekomsten. Klager skubbede desuden bordet fra en yderposition, da hun tilmed havde et barn på armen.

Klager blev i den forbindelse henvist til en røntgenundersøgelse, hvor det blev påvist, at klagers skulder var gået af led og havde foretaget skader på led og væv.

Det skal igen tilføjes, at klager forud for ulykken ikke led af nogen gener relateret til skulderen, hvorfor indklagedes gener var udløst af arbejdsulykken.

Klager anmeldte dengang sagen til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der vurderede klagers varige mén til under 5%.

I 2018 var klager igen udsat for en skulderskade. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf i den forbindelse afgørelse i sagen og vurderede, at klager havde et varigt mén i skulderen på 8%. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring mente dog, at 2/3 af de 8% skulle tilskrives den skade klager havde været udsat for i 2015.

Klager blev altså på baggrund af afgørelsen i 2018 efterladt med en varigt mén på 8%, hvoraf over 5% skulle tilskrives ulykken fra 2015.

Indklagede afviser at anerkende, at de 2/3 og dermed at 5% varige mén kan tilskrives ulykken i 2015 til trods for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse herom.

Det er ikke korrekt, når indklagede påstår at generne fra 2015 skyldes forudbestående gener, da klager på intet tidspunkt har lidt af sådanne.

Klager blev således ved skaden i 2018 tilkendt et samlet varigt mén på 8 %, hvoraf de 5 % kan tilskrives skaden tilbage i 2015. Det indebærer, at når 2/3 tilskrives en skade ud fra et samlet varigt mén på 8 %, så kan de 5 % tilskrives en anden skade. For det tilfælde, at det ikke er korrekt, da vil skaden tilbage i 2018 medføre et varigt mén i stedet.

Under alle omstændigheder er klages skade fra 2015 blevet forværret ved ulykken i 2018, hvorfor den nu har medført et varigt mén på 5%

Klager er dermed berettiget til erstatning for varigt mén på 5% som følge af arbejdsskaden i 2015."

Hertil har selskabet i brev af 13/9 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Advokaten anfører, at klageren under udførelsen af sit arbejde i 2015 var udsat for en arbejdsulykke, da hun skadede sin skulder, mens hun skubbede et rullebord.

Vi finder anledning til at præcisere, at skaden i klagerens højre skulder ganske vist blev anmeldt som en arbejdsskade, men at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 4. februar 2016 traf afgørelse om, at skaden ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade, da hændelsen, hvor klageren skulle skubbe et rullebord, mens hun havde et barn på venstre arm, ikke var egnet til at forårsage varig skade i skulderen. Sagen har været revurderet i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og anket til Ankestyrelsen, som har stadfæstet afgørelsen.

Vi er fortsat uenige med advokaten i, at det af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings seneste afgørelse af 27. september 2019 kan udledes, at 2/3 af klagerens samlede varige mén på 8 % kan tilskrives hændelsen den 16. juli 2015. Det er advokatens egen fortolkning af afgørelsen.

Dét, som afgørelsen siger er, at størstedelen af klagerens samlede gener vurderes at være forudbestående og derfor uden relation til hændelsen den 10. maj 2018.

Spørgsmålet om, hvorvidt disse forudbestående skuldergener har sammenhæng med hændelsen den 16. juli 2015 har som sagt tidligere været forelagt både Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen, som har vurderet, at hændelsen den 16. juli 2015 ikke er årsag til disse gener, da hændelsen lægefaglig set ikke er egnet til at medføre en varig skade i en ellers rask skulder.

Vi skal for en god ordens skyld gøre opmærksom på, at klagerens ulykkesforsikring ikke dækker følger af ulykkestilfælde, når hovedårsagen er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg, ligesom forsikringen ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 7.1.5.1, og 7.1.5.2.

Endvidere dækker forsikringen ikke gener svarende til ét i forvejen bestående mén eller en lidelse, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Og dette forhold kan ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis ét sådant mén eller lidelse ikke eksisterede, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 15.5.4.1."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af MR scanning af 15/9 2015 fremgår bl.a.:

"Indikation

Man mistænker supraspinatussene læsion eller mulig SLAP læsion. Med henblik på videre udredning foretages MR-skanning.

MR-skanning af højre skulder, udført efter indgift af intraartikulær kontrast:

Størstedelen af kontrasten ses korrekt placeret intraartikulært i højre skulderled. Der er let artrose/hypertrofi svarende til AC-leddet. Der er afsmalning af fedtspatiet profund for acromion. Der er væske i den subacromiale bursa. Der ses en mindre signalforandring distalt svarende til supraspinatussen. Caput longum af bicepssenen fremstår intakt. Der er ikke SLAP læsion. Der er ikke gennemgående labrumlæsion. Subscapularissen er intakt og ses med normal signalintensitet. Der er lette fedtdegenerative strøg distalt i supraspinatus muskelbugen. Udover beskrevne ses normale alderssvarende forhold svarende til øvrige medskannede omkringliggende bløddel/muskulatur.

Konklusion

Moderat artrose i AC leddet.

Tendinitforandringer i supraspinatussen.

Diskrete fedtdegenerative strøg distalt i supraspinatus muskelbugen."

Af afgørelse af 4/2 2016 i arbejdsskadesagen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Afgørelser og beslutninger

Den anmeldte ulykke den 16. juli 2015 er ikke omfattet af loven. Det betyder, at du ikke har ret til erstatning eller andre ydelser efter loven.

...

Begrundelse

...

Det fremgår af anmeldelsen og oplysninger fra dig, at du den 16. juli 2015 skulle skubbe et rullebord, der vejede cirka 15-20 kilo. Mens du skulle skubbe til rullebordet, havde du et barn på din venstre arm. Du fik stærke smerter i højre skulder, da du ville køre rullebordet.

Vi har lagt vægt på, at du under hændelsen ikke var udsat for en belastning, der er egnet til at overvinde kroppens naturlige styrke og forårsage varige skuldergener.

Vi vurderer, at hændelsen ikke er årsag til ledscred i skulderen, fordi du foretog et skub med højre arm, hvor belastningen ikke er egnet til at forårsage varig skade.

Når der ved en beskeden belastning alligevel sker en skade, er der formodning for, at skaden er opstået spontant, uden kendt årsag og er indefrakommende.

Vi er opmærksomme på, at der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen på dit arbejde og dine gener i højre skulder. Oplysningen har ikke ført til en ændret vurdering, fordi der ikke er medicinsk årsagssammenhæng mellem hændelsen og skaden.

Derfor anerkender vi ikke din skade i form af ledscred i højre skulder som en arbejdsskade."

Af afgørelse af 10/11 2016 i arbejdsskadesagen fra Ankestyrelsen fremgår bl.a.:

"Resultatet er:

- Din betændelsestilstand i højre skulder er ikke en arbejdsskade

Det betyder, at du ikke har ret til erstatning eller andre ydelser efter arbejdsskadeloven.

Vi er således kommet til samme resultat som Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring).

...

Begrundelsen for afgørelsen

Vi vurderer, at hændelsen den 16. juli 2015 ikke er egnet til at forårsage betændelsestilstand i højre skulder.

Det fremgår af sagens oplysninger, at du bar et barn på venstre arm og tog tallerkener op fra skufferne og satte dem på et rullebord. Du kørte rullebordet med højre arm. Du fik pludselig en stærk smerte i højre overarm/skulder. Du har oplyst, at rullebordet var fyldt med tallerkner og vejede ca. 15-20 kg. Barnet på din venstre arm vejede omkring 10- 12 kg.

Du har også oplyst, at der lå [...] på gulvet. Dette bevirkede, at det var besværligt for dig at køre rullebordet, hvorfor du måtte køre rullebordet i zigzag retning.

Advokatfirmaet [...] har i klagen tilføjet, at din højre arm var strakt, mens du kørte rullebordet i zigzag retning. Vi har lagt vægt på, at denne nye oplysning uddyber den oprindelige beskrivelse af hændelsesforløbet.

Det fremgår af epikrisen af 17. juli 2015, at der ved røntgenundersøgelsen ikke sås tegn på fraktur eller ledscred. Ved MR-scanning var der påvist moderat artrose i AC leddet, tendinitforandringer i supraspinatussen og diskredet fedtgenerative strøg distalt i supraspinatus muskelbugen.

Vi har lagt vægt på, at belastningen lægeligt set ikke kan have forårsaget den anmeldte skade. Vi har også lagt vægt på, at påvirkningen i form af skub af et rullebord med en vægt på 10-12 kg med strakt arm og i zigzag retning ikke udgør en kraftig belastning af skulderen.

Det er også indgået i vores vurdering, at der er tale om en belastning, som ikke kan overvinde kroppens naturlige styrke. Yderligere har vi lagt vægt på, at din skulderlidelse kan opstå uden kendt årsag.

Det er derfor ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at hændelsen har forårsaget dine højresidige skuldergener".

Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 15/7 2019 fremgår bl.a.:

"Tidligere/Sygehistorie:

Opereret i højre skulder i 2015 med acromioplastik og AC resektion, havde et længere genoptræningsforløb efterfølgende men var næsten blevet normalt fungerende. D. 10/5-18 skulle pt hjælpe en [...] og får så af vedkommende et hårdt træk i højre arm/skulder. Dette giver igen smerter i skulderen. 4/6-18 og 25/6-18 er der lavet rgt. og UL på [...]sygehus. UL beskrevet med følger efter tidligere resektion i AC leddet, ingen bløddelsforkalkninger eller tegn på indeklemning.

Undersøges d. 3/7-18 på [...], der findes ikke smerter i AC leddet, men tegn på indeklemning og muligvis SLAP skade. Der lægges blokade. Der er tegn på irritation i skulderen og mulig skade på SLAP komplekset. Får flere blokader med forbigående effekt. Der foretages derfor d. 30/11-18 ny artroskopisk operation i ve. skulder, der findes løs ledlæbe fortil som syes på plads og laves en ny oprensning under skulderloftet. Ved kontrollen d. 22/2-19 har patienten det bedre, færre smerter og bevægeligheden bliver langsom bedre. Herefter afsluttet.

Aktuelle klager

Har stadig 8 måneder efter 2. operation nogen problemer ved dagligdagsting som fx [...]. Smerter ved træk. Går til fysioterapeut x 1 uge. Stadig fremgang med både bevægelighed og styrke, men kun meget langsomt. [...]. Ville ikke kunne passe et skulderbelastet arbejde. Stadig indtryk af ned-sat kraft.

Objektive Fund:

Ve. skulder: Stadig lidt ømhed fortil i skulderen svt. anteriore acromionhjørne, ikke ømhed i AC leddet. Neg. Apprehension test. Abduktion 120 grader, fleksion 140 grader, udadrotation ca 60

mod 70 grader på modsidige, indadrotation normal til mellem skulderbladende. Let nedsat kraft i både abduktion, fleksion, indad og udadrotation. Ingen tegn på scapuladyskinesi.

...

Undersøgelser

Rgt. ve. skulder 17/7-15: Ingen tegn på fraktur eller luksation. Ingen senere medsendte beskrivelser.

UL ve. skulder 3/7: viser pæn biceps uden væske. Forreste pæn subscapularis, også pæn supra- og infraspinatus, men noget væske i bursa henover. Let mekanisk impingement. AC-leddet breddeøget, men med fin arvævsdannelse, reaktionsløst uømt med transducertryk.

MR med kontrast venstre skulder 2/10-18: Følger efter tidligere subacromiel dekompression og AC resktion. Lidt væske subacromielt, små læsioner i supraspinatus, type 1 SLAP læsion/anteriore labrum.

Sammenfatning

[Klageren] bliver opereret i ve. skulder i 2015, og efter et træk i skulderen i 2018 fornyet operation. Har forsøgt konservativ behandling forud for begge operationer. Ved sidste operation er der syet en løs ledlæbe og rensset op under skulderloftet hvor der har været noget irritation. Status 8 måneder efter 2. operation er stadig langsom fremgang men også stadig begrænsninger i dagligdagsgøremål gr. gener fra skulderen. Træner stadig skulderøvelser og går til fysioterapi x 1 ugentligt.

Indflydelse på erhvervsevnen:

Uddannet [...]. Vil i nogen henseender godt kunne passe et [...] arbejde, men vil skulle påregne en let nedsat skulderfunktion på sigt. Skal også undgå et skulderbelastet arbejde da det ville kunne få generne til at forværres.

Status og prognose:

Let nedsat funktion af bevægelighed og styrke i højre skulder, stadig ømhed/smerter i visse situationer. Der er langsom fremgang, men vil skulle påregne let nedsat skulderfunktion fremover og kan på ingen måde anbefales et skulderbelastet arbejde. Der er mulighed for bedring af skulderen over det næste halve år med passende træning og behandling.

Diagnoser:

...

Dansk

1. Indeklemningssyndrom højre skulder.
2. Delvis skade på supraspinatus senerne
3. Delvis afrivning af ledlæben.

Der vurderes at være udemærket overensstemmelse mellem [klagerens] skader, sygehistorie og objektive fund."

Af afgørelse af 27/9 2019 i arbejdsskadesagen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Afgørelser og beslutninger

Ulykken den 10. maj 2018 er anerkendt som en arbejdsskade. Du har ikke ret til godtgørelse for varigt mén.

...

Begrundelse

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan anerkende en ulykke som en arbejdsskade, hvis skaden er forårsaget af dit arbejde eller de forhold, det foregår under.

Ulykken den 10. maj 2018 er en arbejdsskade.

Vi vurderer, at skaden i form af forværring af smerter i højre skulder er forårsaget af, at du i forbindelse med dit arbejde var i færd med at hjælpe en [...], hvorved [personen] trak i din højre arm.

Vi har lagt vægt på, at du i 2015 pådrog dig smerter i højre skulder, ligesom at der blev fundet en overrivning af sener i skulderen. Vi har ligeledes lagt vægt på, at du i november 2015 undergik en operation i skulderen, ligesom at du undergik behandlinger ved en kiropraktor samt fysioterapeut.

Vi har videre lagt vægt på, at du i oktober 2017 udbad egen læge om en fornyet henvisning til en fysioterapeut, men at det ligeledes af sagens lægelige akter fremgår, at du stoppede med behandlinger ved fysioterapeuten primo 2018, og dermed forud for den anmeldte hændelse.

Vi vurderer, at den beskrevne hændelse er egnet til at medføre en forværring af dine smerter i højre skulder, idet der er tale om en relevant belastning i form af, at du pådrog dig et hårdt træk i højre skulder.

Det er også indgået i vores vurdering, at du straks efter hændelsen oplevede smerter i højre skulder, ligesom at du klagede over en snurrende fornemmelse ned i højre hånds 4. og 5. finger ved belastning af højre skulder.

Vi har ydermere lagt vægt på, at du efter hændelsen atter måtte undergå behandlinger ved en fysioterapeut samt indtage stærkere smertestillende medicin.

Vi har endvidere lagt vægt på, at forværringen fortsat var til stede til en undersøgelse ved egen læge den 22. august 2018, hvor du klagede over smerter og nedsat bevægelighed i højre skulder.

Vi har endelig lagt vægt på, at du måtte sygemelde dig fra den 12. maj 2018, ligesom at du den 22. august 2018 fortsat var sygemeldt.

Vi vurderer på baggrund af ovenstående, at der ved hændelsen er sket en mere end forbigående forværring af dine smerter i højre skulder. Kravene til en personskade er i lovens forstand dermed opfyldt.

Derfor anerkender vi din forværring af smerter i højre skulder som en arbejdsskade.

...

Varigt mén

Afgørelse

Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er mindre end 5 procent. Det betyder, at du ikke får udbetalt nogen godtgørelse for varigt mén.

...

Begrundelse

Vi har fastsat dit varige mén ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som du har til daglig på grund af arbejdsskaden.

Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt mén på mindre end 5 procent.

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel.

Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt.

Efter tabellens:

- punkt D.I.5.2 vurderes skulder, med daglige belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed, til 5 procent.
- punkt D.I.5.3 vurderes skulder, med daglige belastningsudløste smerter og middelsvært nedsat bevægelighed til aktivt frem-op og ud-op 90 grader, til 10 procent.

Vi har lagt vægt på speciallægeerklæringen udfærdiget den 15. juli 2019, hvor det fremgår, at du klager over smerter i højre skulder ved træk samt nedsat kraft.

Du har vanskeligheder med dagligdags gøremål, eksempelvis i form af [...] og række ud efter ting med den anden arm.

Vi vurderer derfor, at du har daglige belastningsudløste smerter.

Ved den lægelige undersøgelse er der konstateret nedsat bevægelighed i højre skulder.

Fremop kan du bevæge skulderen 140 grader og udop kan du bevæge skulderen 120 grader mod normal 180 grader.

Vi vurderer derfor, at du har let til middelsvært nedsat bevægelighed.

På baggrund af ovenstående vurderer vi, at følgerne efter din arbejdsskade ligger mellem méntabellens punkt D.I.5.2 og méntabellens punkt D.I.5.3, fordi du har let til middelsvært nedsat bevægelighed i højre skulderled.

Efter en samlet skønsmæssig vurdering af dine gener efter arbejdsskaden, har vi fastsat dit varige mén til 8 procent.

Begrundelse for nedsættelse af mén godtgørelsen

Dit samlede varige mén er 8 procent.

Vi kan imidlertid kun give varigt mén for de gener, som skyldes arbejdsskaden. Udover arbejdsskaden har du forudbestående gener i højre skulder i form af smerter.

Ifølge lægelige oplysninger fra din egen læge fremgår det, at du i 2015 pådrog dig smerter i højre skulder, ligesom at der blev fundet en overrivning af sener i skulderen.

Vi har ligeledes lagt vægt på, at du i november 2015 undergik en operation i skulderen, ligesom at du undergik behandlinger ved en kiropraktor samt fysioterapeut.

Vi har videre lagt vægt på, at du i oktober 2017 udbad egen læge om en fornyet henvisning til en fysioterapeut, men at det ligeledes af sagens lægelige akter fremgår, at du stoppede med behandlinger ved fysioterapeuten primo 2018, og dermed forud for den anmeldte hændelse.

Disse gener har med overvejende sandsynlighed indflydelse på dine nuværende gener i højre skulder.

Vi mener derfor, at der er grundlag for at nedsætte godtgørelsen for varigt mén med 2/3, fordi det er vores lægefaglige vurdering, at dine forudbestående gener er en del af dit samlede varige mén i dag.

Det betyder, at vi har vurderet dit varige mén som følge af arbejdsskaden til mindre end 5 procent, hvorfor du ikke har ret til godtgørelse for varigt mén."

Af afgørelse af 16/3 2020 i arbejdsskadesagen fra Ankestyrelsen fremgår bl.a.:

"Resultatet er:

- Du har ikke ret til godtgørelse for varigt mén.

Det betyder, at vi stadfæster Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

...

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen vurderer, at dit samlede varige mén er 8 procent. Vi vurderer endvidere, at en væsentlig del af dine gener med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden.

Følgerne efter arbejdsskaden svarer herefter ikke til et varigt mén på 5 procent eller derover.

...

Vi lægger vægt på de lægelige oplysninger om, at du har højresidige skuldergener, som giver problemer i dagligdagen. Ved træk får du smerter.

Vi lægger også vægt på, at der objektivt er påvist nedsat bevægelighed. Du kan bevæge armene ud-op til 120 grader og frem-op til 140 grader. Der er let nedsat kraft over skulderen og du er øm foran på skulderleddet.

Dine gener fremgår ikke direkte af méntabellen, men vi har sammenlignet med méntabellens punkt D.1.5.2, hvorefter daglige belastningsudløste smerter og normal bevægelighed svarer til et varigt mén på 5 procent.

Vi har også sammenlignet med méntabellens punkt D.1.5.3. hvorefter, daglige, belastningsudløste smerter og middelsvært bevægelighed til frem-op og ud-op til 90 grader svarer til et varigt mén på 10 procent.

Vi vurderer, at dine gener er værre end punkt D.1.5.2, da du har nedsat bevægelighed i skulderen. Bevægeligheden i din skulder er dog bedre end punkt D.1.5.3.

Vi har derfor fastsat det samlede varige mén til skønsmæssigt 8 procent.

Om fradraget

Vi vurderer, at en del af dit nuværende varige mén med overvejende sandsynlighed skyldes dine forudbestående skuldergener, som gav symptomer forud for arbejdsskaden.

Vi lægger vægt på, at du siden maj 2015 har haft højresidige skuldersmerter. Ved operationen den 11. november 2015 blev der påvist en læsion i skulderens ledlæbe og degenerative forandringer i skulderhøjdeleddet (AC-leddet). Du fik opereret ledlæben og fjernet noget af nøglebenet.

Vi lægger også vægt på, at du siden har modtaget kiropraktor- og fysioterapibehandling. I oktober 2017 fik du ved egen læge fornyet din henvisning til fysioterapi. Det fremgår af journalen, at der ultimo 2017, primo 2018 var fokus på mobiliteten i din skulder. Til forundersøgelsen på [...] den 3. juli 2018 har du oplyst, at det gik rimeligt med din skulder inden arbejdsskaden, om end du ikke kunne løfte armen helt op.

Vi vurderer derfor, at en væsentlig del af dine aktuelle højresidige skuldergener skyldes forudbestående.

Efter en konkret vurdering af din sag finder vi derfor, at du har et samlet varigt mén på 8 procent, men at en væsentlig del af generne med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Dit varige mén som følge af arbejdsskaden er herefter mindre end 5 procent.

Vi bemærker, at din skuldertilstand, efter en lægefaglig vurdering, ikke var stationær på tidspunktet for udarbejdelse af speciallægeerklæringen den 15. juli 2019. Der var således stadig mulighed for en bedring af dine gener efter operationen den 30. november 2018. Da det varige mén efter arbejdsskaden er mindre end 5 procent, kan vi dog træffe afgørelse på baggrund af de foreliggende oplysninger."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3. Hvad dækker forsikringen

Forsikringen dækker følger af

- ulykkestilfælde.
- visse sygdomme, der opstår i forsikringstiden, når der er købt tilvalgsdækning. Se afsnit 13 og 14, Sygdom og Kritisk sygdom.

Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Årsagssammenhæng

For at opnå dækning, skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/ forklare skaden.

...

7. Grundforsikring

7.1 Varigt mén

Forsikringen dækker, hvis du får et fysisk og/eller psykisk varigt mén som følge af et ulykkestilfælde.

Det fremgår af din forsikringsaftale (police), om forsikringen giver ret til erstatning ved et varigt mén på mindst 5 % eller 8 %.

...

7.1.5 Forsikringen dækker ikke

Forsikringen dækker ikke, når skaden skyldes:

7.1.5.1

Følger af ulykkestilfælde, når hovedårsagen er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg.

7.1.5.2

Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.

...

15.5.4.1 Fysisk og psykisk varigt mén

...

Méngraden fastsættes, når de blivende følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes. Ménets omfang afgør erstatningens størrelse.

Forsikringen dækker ikke gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede."

Nævnet udtaler:

Klageren, som er født i 1980'erne, anmeldte i 2015 til selskabet, at hun den 16/7 2015 var kommet til skade med højre skulder og arm, da hun i forbindelse med sit arbejde skulle skubbe til et rullebord, imens hun havde et barn på venstre arm.

Selskabet afviste herefter dækning med henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke havde medført et varigt mén på mindst 5 procent. Selskabet henviste til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved afgørelse af 4/2 2016 udtalte, at den anmeldte skade ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade, da den anmeldte hændelse ikke var egnet til forårsage varige skuldergener, og at Ankestyrelsen tiltrådte afgørelsen den 10/11 2016.

Klageren anmeldte den 13/5 2018, at hun den 10/5 2018 var kommet til skade med højre arm og skulder, da hun i forbindelse med sit arbejde blev revet hårdt i armen. I sin afgørelse af 27/9 2019 vurderede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i arbejdsskadesagen, at det varige mén som følge af ulykken var mindre end 5 procent, idet klageren havde forudbestående gener i højre skulder, Ankestyrelsen tiltrådte afgørelsen den 16/3 2020. Selskabet afviste herefter dækning under henvisning til, at klagerens varige mén som følge af ulykken var mindre end 5 procent.

Klageren ønsker at få anerkendt, at hun er berettiget til godtgørelse for varigt mén svarende til en méngrad på mindst 5 procent som følge af ulykken den 16/7 2015. Hun har anført, at hun den 16/7 2015 var udsat for en skade på sit arbejde, og at hun efterfølgende oplevede store smerter, som hun løbende er blevet behandlet for. Hun har anført, at skaden var traumeudløst, at hun inden for et døgn blev tilset af læge, og at en efterfølgende røntgenundersøgelse har påvist ledscred. Hun har anført, at hun den 10/5 2018 var udsat for endnu en skade på sit arbejde, der forværede hendes gener, og at hun efter skaden i 2018 blev efterladt med et varigt mén på 8 procent, hvoraf 5 procent skulle tilskrives skaden i 2015.

Af MR-scanning af 15/9 2015 af højre skulder fremgår det, at blev fundet moderat artrose i AC-leddet, at der sås tendinitforandringer i supraspinatussenen, og at der blevet fundet fedtdegenerative strøg distalt i supraspinatus muskelbugen.

Af afgørelse af 10/11 2016 fra Ankestyrelsen fremgår det, at "Vi vurderer, at hændelsen den 16. juli 2015 ikke er egnet til at forårsage betændelsestilstand i højre skulder. Det fremgår af sagens oplysninger, at du bar et barn på venstre arm... Du kørte rullebordet med højre arm. Du fik pludselig en stærk smerte i højre overarm/skulder. Du har oplyst, at rullebordet var fyldt med tallerkner og vejede ca. 15-20 kg. Barnet på din venstre arm vejede omkring 10-12 kg. Du har også oplyst, at... det var besværligt for dig at køre rullebordet, hvorfor du måtte køre rullebordet i zigzag retning. Advokatfirmaet [...] har i klagen tilføjet, at din højre arm var strakt, mens du kørte rullebordet i zigzag retning... Det fremgår af epikrisen af 17. juli 2015, at der ved røntgenundersøgelsen ikke sås tegn på fraktur eller ledscred. Ved MR-scanning var der påvist moderat

artrose i AC-leddet, tendinitforandringer i supraspinatussenen og diskredet fedtgenerative strøg distalt i supraspinatus muskelbugen. Vi har lagt vægt på, at belastningen lægeligt set ikke kan have forårsaget den anmeldte skade. Vi har også lagt vægt på, at påvirkningen i form af skub af et rullebord med en vægt på 10-12 kg med strakt arm og i zigzag retning ikke udgør en kraftig belastning af skulderen. Det er også indgået i vores vurdering, at der er tale om en belastning, som ikke kan overvinde kroppens naturlige styrke. Yderligere har vi lagt vægt på, at din skulderlidelse kan opstå uden kendt årsag. Det er derfor ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at hændelsen har forårsaget dine højresidige skuldergener".

Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 15/7 2016 fremgår det, at "Let nedsat funktion af bevægelighed og styrke i højre skulder, stadig ømhed/smerter i visse situationer. Der er langsom fremgang, men vil skulle påregne let nedsat skulderfunktion fremover og kan på ingen måde anbefales et skulderbelastet arbejde. Der er mulighed for bedring af skulderen over det næste halve år med passende træning og behandling... Diagnoser... 1. Indeklemningssyndrom højre skulder. 2. Delvis skade på supraspinatus senerne. 3. Delvis afrivning af ledlæben. Der vurderes at være udmærket overensstemmelse mellem [klagerens] skader, sygehistorie og objektive fund".

Af afgørelse af 16/3 2020 fra Ankestyrelsen fremgår det, at "dit samlede varige mén er 8 procent. Vi vurderer endvidere, at en væsentlig del af dine gener med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Følgerne efter arbejdsskaden svarer herefter ikke til et varigt mén på 5 procent eller derover. Vi lægger vægt på de lægelige oplysninger om, at du har højresidige skuldergener, som giver problemer i dagligdagen. Ved træk får du smerter. Vi lægger også vægt på, at der objektivt er påvist nedsat bevægelighed. Du kan bevæge armene ud-op til 120 grader og frem-op til 140 grader. Der er let nedsat kraft over skulderen og du er øm foran på skulderleddet... Vi vurderer, at dine gener er værre end punkt D.1.5.2., da du har nedsat bevægelighed i skulderen. Bevægeligheden i din skulder er dog bedre end punkt D.1.5.3. Vi har derfor fastsat det samlede varige mén til skønsmæssigt 8 procent... Vi vurderer, at en del af dit nuværende varige mén med overvejende sandsynlighed skyldes dine forudbestående

skuldergener, som gav symptomer forud for arbejdsskaden. Vi lægger vægt på, at du siden maj 2015 har haft højresidige skuldersmerter. Ved operationen den 11. november 2015 blev der påvist en læsion i skulderens ledlæbe og degenerative forandringer i skulderhøjdeleddet (AC-leddet). Du fik opereret ledlæben og fjernet noget af nøglebenet. Vi lægger også vægt på, at du siden har modtaget kiropraktor- og fysioterapibehandling. I oktober 2017 fik du ved egen læge fornyet din henvisning til fysioterapi. Det fremgår af journalen, at der ultimo 2017, primo 2018 var fokus på mobiliteten i din skulder. Til forundersøgelsen på [...] den 3. juli 2018 har du oplyst, at det gik rimeligt med din skulder inden arbejdsskaden, om end du ikke kunne løfte armen helt op. Vi vurderer derfor, at en væsentlig del af dine aktuelle højresidige skuldergener skyldes forudbestående. Efter en konkret vurdering af din sag finder vi derfor, at du har et samlet varigt mén på 8 procent, men at en væsentlig del af generne med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Dit varige mén som følge af arbejdsskaden er herefter mindre end 5 procent".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at det anmeldte ulykkestilfælde den 16/7 2015 eller det anmeldte ulykkestilfælde den 10/5 2018 har medført et selvstændigt varigt mén på mindst 5 procent. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det af MR-scanning af 15/9 2015 af højre skulder fremgår, at der blev fundet moderat artrose i AC-leddet, samt tendinit og generative forandringer i skulderen, at klageren den 11/11 2015 blev opereret for indeklemningssyndrom, og at Ankestyrelsen i afgørelse af 10/11 2016 tiltrådte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af, at hændelsen i 2015 ikke var egnet til at forårsage den anmeldte skade i skulderen.

Nævnet har også lagt vægt på, at Ankestyrelsen i sin afgørelse af 16/3 2020 vedrørende hændelsen i 2018 har tiltrådte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af, at klageren har et samlet varigt mén på 8 procent, og at en væsentlig del af klagerens gener med overvejende

Ankenævnet for Forsikring

21.

95239

sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden, hvorfor følgerne efter ulykken den 10/5 2018 svarer til et varigt mén på mindre end 5 procent.

Nævnet har herudover lagt vægt på, at forsikringen, jf. betingelsernes pkt. 7.1.5.1 og 7.1.5.2 ikke dækker, "Følger af ulykkestilfælde, når hovedårsagen er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg", og "Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom".

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen

formand